

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā)
1 gadu 22,—	par Ls
1/2 gadu 12,—	1 gadu 18,—
3 mēn. 6,—	1/2 gadu 10,—
1 mēn. 2,—	3 mēn. 5,—
Piesūtīt pa pastu	1 1,70
un pie atkalpār-	Par atsevišķu
devējiem 13	numuru 10

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili 2. ist. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksas:

a) tiesu sludinājumi līdz 30 viensieģīgām rindinām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīgu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru viensieģīgu rindīgu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīgu (par obligāt. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

Paziņojums par ratifikācijas grāmatu apmaiņu 1929. g. 15. janvāri starp Latviju un Persiju parakstītam Draudzības līgumam.
Dzelzeļu virsvaldes rīkojumi.

Ministru prezidents Dr K. Ulmanis un valdības locekļi strādnieku karogu svētkos.

Vakardiena, 28. jūlijs, bija viena no visievērojamākām dienām mūsu valsts un tautas dzīvē. Ja līdz šim atklāti nevienu vien reizi bija uzsvērtā darba vērtība, tā svētība un lielie panākumi, tad pats darba darītājs — dzīvais cilvēks — arvien bija palicis it kā aizmirsts, kā ēnā pamests. Varbūt, ka tās vēl bija sekas no vecajiem vergu laikiem, kad darba ļaudis, — visu lielo darbu veicēji un darītāji pa lielāki daļai tika uzskatīti tikai par darba vergiem, pat par darba lopiem, kas būtu it kā mazvērtīgāki par citiem.

Turpretim tagadējie ar Ministru prezidenta Dr K. Ulmaņa gādību atnestie jaunie laiki arī šai ziņā mūsu dzīvē ir ienesuši vislielākās pārmaiņas, un š. g. 28. jūlijs mūsu vēsturē atzīmējams ar zelta burtiem, jo tas mums ir kļuvis par trīskārti ievērojamu dienu. Vispirms tāpēc, ka šī diena bija mūsu strādnieku godināšanas un svētku diena, pie tam nevien svētku vietā — Brīvības mūzejā, bet arī mūsu galvas pilsētā un visur citur, kur darbam un tā darītājiem par godu plandījās mūsu valsts karogi.

Otrkārt — 28. jūlijs bija pirmā diena mūsu valsts vēsturē, kad strādnieku arodorganizāciju jaunie karogi ar savu organizāciju pārstāvjiem vispārīgs devās uz neatkarīgās nacionālās Latvijas izcīnītāju atdusas vietu — Brāļu kapiem, un pirmie, ko šie karogi sveicināja un kam tie goddevībā noliecās — bija mūsu neatkarīgās valsts izcīnītāji.

Treškārt — 28. jūlijs ir lielā robežas diena, kurā pašu strādnieku pārstāvji atklāti norobežojās no tiem pagājušiem gadiem un tajos ietiem ceļiem, „pa kuriem ejot mērķi nevar sasniegt” un pa kuriem ejot „esam kļuvuši savai tautai sveši”.

Šie notikumi ir tik lieli un tik ievērojami, ka 28. jūlijā rīkotā strādnieku arodbiedrību karogu svētku diena ir tiešām jāuzskata par visievērojamāko dienu mūsu valsts un tautas darba vēsturē. Ka tas tiešām tā ir, to pierāda arī šo svētku norise un tā lielā runa, ko šajos svētkos sacīja Ministru prezidents Dr K. Ulmanis.

Strādnieku arodbiedrību karogu svētki, kuŗos piedalījās daudzi desmiti tūkstoši darba ļaužu no visām Latvijas malām, sākās ar jauno karogu gājienu uz Brāļu kapiem, pie kuriem tos sagaidīja Rīgas garnizona priekšnieks ģen. Virsaitis un Brāļu kapu komitejas locekļi. Kā pirmo svētnīcas gatvē ienes Latvijas arodorganizāciju apvienības karogu, tam seko arodorganizāciju sporta karogs ar devīzi: „Par Vadoni, par Latviju spēcīgu un daiļu” un pārējo arodbiedrību karogi. Gājienu priekšgalā nes lielu, skaistu vainagu — strādnieku velti mūsu varoņiem. Brāļu kapu altārī iedezināta svētā uguns.

Pie altāra stāv armijas komandieris ģen. Berķis, daudzi virsnieki un artileristu goda sardze. Kapu zvanam skanot un orķestrim

spēlējot, karogi novietojas gar paaugstinājuma malu. Iekšlietu viceministrs A. Bērziņš un arodorganizāciju vadītājs noliek vainagu, bet karogi noliecās pār kritušo varoņu kapiem. Orķestris spēlē „Dievs kungs ir mūsu stiprā pils”, un karogu gājiens cauri Brāļu kapiem dodas pie sērojošās mātes tēla, kuŗa priekšā vēl reiz noliecās karogu mežs, it kā zvērēdams visu Latvijas strādnieku vārdā dzīvot un strādāt savai mātei Latvijai.

No Brāļu kapiem karogu gājiens ar strādnieku sportistiem devās uz svētku vietu, kur sapulcējušies jau daudzi desmitūkstoši strādnieku un viņu piederīgo, kas visi gaida valdības ierašanos.

Pkst. 14 no Vadoņa goda vārtu torņa atskan tauru skaņas. Tās vēsta Ministru prezidenta Dr K. Ulmaņa un valdības locekļu ierašanos. Gaidītāju pulim pārskrien šalkoņa, bet špalerās pie Vadoņa vārtiem nostādītā senlatvju karavīru tērpos ģērbtā goda sardze, kuŗu dalībnieki, jauno karogu nesēji un strādnieku sportisti sastingst gaidās.

No jauna skan tauru skaņas un ieraušos Ministru prezidentu Dr K. Ulmani, ģen. J. Balodi un citus ministrus sveic apvienoto kuŗu „Dziesmas tautas vienotājam”. No goda vārtiem birst ziedu lietūs un no arkas balkona spēcīgi skan dramatiskā ansambļa studijas sveiciens: „Sveiks, sveiks Vadoni, slavas kroni vitais! Sveiks darba ritma jaunradītājs!”.

„Lai dzīvo!” saucienu pavadīti, goda viesi devās cauri arkaī. Viņus sagaidīja strādnieku arodorganizāciju vadītājs V. Feldmanis. Viņš Ministru prezidentam nodeva Latvijas strādnieku sveicēnus un pateicību par lielo darbu, ko vadonis un vadoņa vadītā valdība darījusi strādnieku, latvju tautas un valsts labā.

Ministru prezidents sirsnīgi pateicās par apsveikumu un uzsauca: „Šodien lai mums visiem ir viena parole: lai visi to dzird un atminas: „Spīdi, saule, spīdi!”

Ieejot svētku laukumā, Ministru prezidentu apsveica sportisti, paceltām rokām saukdami: „Par vadoni!” Bet ļaužu pulks uzgavilēja, saukdams: „Lai dzīvo!” Tad sekoja bērnu kuŗa apsveikums ar dziesmu „Saulnesis” deklamāciju un vairāku fabriku strādnieku apsveikumi, līdz ar dāvanām un ziediem Ministru prezidentam Dr K. Ulmanim, kuŗa ministram ģen. J. Balodim un iekšlietu viceministram A. Bērziņam.

Kad valdības locekļi, diplomātiskā korpusa locekļi, armijas un valsts iestāžu augstākie darbinieki bija apsēdušies, — jaunos karogus novietoja gar estrādi, un armijas mācītājs P. Apkalns noturēja svētku dievkalpojumu, iesvētot 43 karogus, kuŗus Ministru prezidents pasniedza ceļos nometušāmiem karogu nesējiem.

Ministru prezidenta Dr K. Ulmaņa uzruna pēc karogu pasniegšanas.

„Arodbiedrību dalībnieki, valdes, karogu nesēji! Šai brīdī, skaistai saulei pie debesīm spīdot un mirdzot, jūs priekā un sajūsmā saņēmt savus karogus, iesvētītus un jums nodotus godam turēšanai un go-

tiesies vēl lepnāks katrs, kas aiz šī paceltā karoga staigās. Bet es gribētu vēl kaut ko jums līdzī uz mājām dot, kas lai pataisa jūs vēl pašapzinīgākus, vēl stiprākus: darba apvienības un darba biedrības jūs esat; darbs ir vārds, kuŗu mēs arī tagad bieži godam minām; bet lai mēs atmināties arī šai brīdī un vietā, ka darbs jau no paša sākuma, no pašām pirmajām dienām, bijis mūsu lauku lauku godā. Mūsu lauku ļaudis no paša sākuma ir darbu milējuši, darbu augstā cieņā turējuši. Dzīvodamas savu garo mūžu, paandze pēc paudzes arvienu labāk iemācījušās savu darbu darīt, viņu veiksmē un panākumi tapa lielāki. Un šis darbs bija tas, kas mūsu lauku ļaudis cēla, tas bija tas, kas viņiem ceļu pašķīra uz priekšu un deva iespēju arī mums piedzīvot šos laikus, šo svinīgo brīdī. Kad viens pēc otra mūsu pašu lauku dēli sāka nākt un iet uz pilsētām, tad viņi atnesa līdzī tos pašus darba tikumus, kādos bija dzīvojušās paaudzes pirms viņiem un kādos viņi bija uzauguši, — tos pašus darba tikumus, ko viņi no tēva un no mātes bija mācījušies, — un šie pilsētās viņi šos darba tikumus vēl spodrīna. Un tagad, ja šie karogi jūs priecina ar savām skaistām krāsām, ar saviem skaistiem vārdiem, tad lai vārdi, kas nav rakstīti, bet tādēļ jo ugunīgāki deg jūsu sirdīs un prātos, kad jūs šos karogus uzlūkojat — būtu: ciena darbu un darba mīlestību, darbā veiksmē, darbā prasme, darbā panākumi, darbs, un darbs labi prastis un labi padarīts un godam veikts ticībā, uzticībā un lojalitātē jūs visās gaitās pavadījis un pavadīs arī jūs šodien, kas jūs šos karogus saņēmt. Mūsu strādnieks tāds ir tagad un tāds paliks visos laikos. Un lai arī šie karogi palīdz tam piepildīties un palīdz jums drošāk šo savu ceļu staigāt. Šie vārdi, kas karogus varbūt nav rakstīti, lai jūsu sirdīs un prātos iespiežas un liek jūsu galvām augstāk pacelties un karogus lepnāk nest!”

Pēc šīs Ministru prezidenta Dr K. Ulmaņa runas, kokrūpniecības strādnieks Z. Gibietis uzrunāja viņu šādiem vārdiem: „Godātais Tautas vadoni! Esi sumināts, esi mīļi sveicināts un ticī, ka mums ir patiesi dziļš prieks par to, ka Tu šodien esi starp mums — strādniekiem. Mēs esam lepnī uz Tevi un pateicīgi par Tavām rūpēm latviešu tautas un strādnieku labā. Esiet sveicināti, augsti godāti ministru kungī, esiet sveicināti visi un ikviens šim strādnieku karogu-iesvētīšanas dienā, kas esiet no tuvienus un tālienes šie sapulcējušies! Esiet sveicināti daudzie strādnieki!”

Šodien ir svētku gaviļu diena nevien šo karogu saņēmejiem - arodbiedrību da-

Ministru prezidenta Dr K. Ulmaņa lielā runa strādnieku karogu svētkos.

„Strādnieces, strādnieki, svētku dalībnieki, visi šie neparredzāmie tūkstoši, kas pilda šo lielo laukumu!

Es varu kopā ar jums priekā un sajūsmā liecināt, ka tādi svētki, kādos mēs šodien te svinām, ir pirmie; pirmie, kādos mēs jebkad esam svinējuši mūsu valsti Latvijā visā viņas pastāvēšanas laikā. Šie svētki ievērojami vēl jo vairāk tādēļ, ka viņi ir mūsu strādnieku rīkotie svētki, mūsu strādnieku sarīkojums, un tai pašā laikā šie svētki ir arī mūsu strādnieku goda diena. Šie svētki ir prieka, sajūsmas un arī goda svētki tāpat tiem strādniekiem, strādniecēm un viņu piederīgiem, kas Rīgā un citās vietās šiem svētkiem seko.

Šis svinības ir goda svētki tiem, kas savā dzīvē dienu dienā grūtumus un smāgumus nes uz saviem pleciem. Katrs cilvēks — vienai, kur viņš nostādīts ar savu darbu, — domā, ka viņam ir grūti.

bet visiem Latvijas strādniekiem. Kad 16. maija rītā pie Latvijas debesīm lēca saule, tad līdz ar viņas lēktu bija nācis arī tautas dēls, kas savu darbu un dzīviziedodams tautai, bija pirmais starp pirmajiem — nāca Vadonis! Viņš miegā dusošo tautu atmodināja, apvienoja, atpestīja. Šinī saules viznā, jaukā rītā, Vadonis tautu modināja uz jaunu un labāku dzīvi, vienojot to vienā kopējā domā.

Kopā ar savu tuvāko līdzdalībnieku, ģenerāli Balodi, viņš izpildīja to misiju, ko latvieši jau gadu simteņus, smakdami zem verdzības iūga, bija lolojuši un loloja arī mūsu brīvības cīņās, — lai mums būtu Latvija, vienota Latvija. 16. maijā Latvijas atdzimšanas rītā strādnieki bija atmodināti no dziļa miega, kuŗā bija iemidzināti ilgus gadus. Strādnieki un strādniecē atcerēsies, kā tad viens otram jautāja: kas nu notiks ar mums, kas esam kļuvuši savai tautai sveši un gājuši tādus ceļus, pa kuriem ejot, mērķi nevar sasniegt, — vai šis jaunais laiks neies mums garām, atstājot mūs neievērotus un bez darba? — Bet notika tas, ko neviens strādnieks nebija cerējis un ko nevarēja ne iedomāties. Ja kāds iepriekš būtu sacījis, ka tā notiks, tad mēs tam nebūtu ticējuši. Nāca Vadonis un sniedza pirmais draudzīgu roku, deva nesatricināmu pamatu, tautu apvienoja, atdzimdināja mūsos valstisko, nacionālo, latvisko apziņu un deva mums brīvību. Mēs visi esam liecinieki šim parādībam un šiem notikumiem. Strādniekiem ir dota iespēja piedalīties radošā darbā, pašiem strādāt līdzī un rast veidus un atrisinājumus sava stāvokļa uzlabošanai. To visu mums ir devis, dod un dos viņš — visu saprotošais tautas Vadonis!

Šodien ir tiešām Latvijas strādnieku svētku un gaviļu diena. Šodien strādnieku sajūsma izpaužas nelielā, nemākslotā, un tā paliks uz paaudžu paaudzēm. Mēs, strādnieki, apliecinām savai tautai un savam Vadonim, ka gribam būt vienmēr vienoti uzticībā un darbā, gribam būt nešķīrami vienotā domā, par ko liecina šie mūsu brīvības simboli — mūsu karogi. Mēs — strādnieki un strādniecē, kuŗi šekosim šiem karogiem, svēti solāmies pildīt savus pienākumus un godam veikt tos uzdevumus, kādus pauž šie mūsu karogi: Katrs savā darbā, bet visi valsts darbā — par slavu Latvijai un viņas Vadonim! Dievs, svēti Latviju!”

Pēc šīs runas visi klātesošie orķestra pavadībā nodziedāja valsts himnu.

Tad Ministru prezidents Dr K. Ulmanis sacīja savu lielo runu.

bet lai neviens neiedrošinās iedomāties, ka tie, kas šodien te svētkus rīkojuši, visā patiesībā nebūtu dienas grūtību un smāgumu pirmie nesēji. Katrs, kas kaut uz īsu brīdī bijis viņu darba vietās, fabrikās, paņēms līdzī iespaidu, ka darbs nav spēle, ka darbs nav nekā viegls. Un arī fabriku darbs dažādā veidā, dažādā pakāpē, ir grūtuma pilns, grūts un smāgs darbs. Bet mums jāpasaka viena cita lieta vēl: ka tiem cilvēkiem, kuŗu darbs ir smāgs un grūts, kas ļoti nogurušino darba mājās māc, arī viņu mājās ir vairāk raižu pilnas, nekā citiem. Tādēļ mēs, kas šodien te esam viesi, lai šais svētkos dalībnieki būdami, jūtam visu godbijību pret šiem svētkiem, pret viņu rīkotājiem; lai mēs atmināties šai dienā un arī vēlāk, cik sastrādātas ir to rokas, kas šos svētkus rīkoja, un cik dažkārt smāgām un lielām rūpēm viņu sirdis noslogotas.

„Sastrādātām rokām” — es teicu. Kad šodien mēs nācām iekšā, pie ieejas lepnajiem vārtiem apsveikuma uzrunā atskanēja vārdi „tulznainās rokas”, bet tai pašā brīdī arī saule no šī paša teikuma atspīdēja, arī kas cits tur atskanēja: „karstā, patriotisma pilnā sirds!” Lūk, tas ir tas, par ko mums jāgavilē šodien visiem šais svētkos: tulznainas rokas, bet karstas, patriotisma pilnas sirdis! Un ja nu mēs sakām, ka šie svētki ir pirmie mūsu valstī, kādi šodien sarīkoti, tad mēs varam arī droši pateikt, ka iespēju šos svētkus rīkot un mudinājumu devušas visas tās pārvērtības, kuŗu liecinieki mēs visi esam mūsu valsts dzīvē; pārvērtības, kas mūsu valsts dzīvē, bet pārvērtības arimūs valsts iedzīvotāju, pilsoņu attiecībās. Šīs pārvērtības savstarpējā satiksmē ir ne mazāk svarīgas. Tās galu galā ir vēl svarīgākas, nekā viena otra pārmaiņa mūsu valsts dzīvē un valsts iekārtā, jo pārmaiņas valsts iekārtā zināmam laikam domātas, bet attiecības pilsoņu starpā paliksies tagad un uz laiku laikiem. Arī mēs visi centsimies un būsim līdzdarbinieki un līdzstrādātāji pie tā, lai šīs attiecības arvienu jo labākas paliek.

Ja kādam no svētku viesiem tas vēl liktos pasvešāks, tad lai tie, kas šie nākuši, ņem vērā, ka, jo ātrāk, jo labāk, ja tie nāks pie šīs atziņas. Es arvienu strādnieku sapulcēs esmu teicis, ka katram, vienai, kādu darbu viņš dara, kaut arī vismazāko, krūtīs jāpukst karstai patriotiskai sirdij. Jūs varat man ticēt, ka šī izpratne un šī izjūta mums ir ļoti vajadzīga, un ja jūs man ticat, — jums man ir jātic, — tad esat nevien dzirdētāji un ticētāji, bet arī darītāji!

Mēs sakām, ka jauni laiki nākuši. Mīlie draugi, ja tik paliksies vārdi vien, kā tas bijis gadiem ilgi, tad tie jaunie laiki mums nenēsīs to, kas viņiem jānes. Tādēļ mums jāgādā, lai jaunie laiki dabū savu piepildījumu, lai tie dabū jaunu saturu. Kā es jau teicu, paruna šodienai ir: spidi saule, spidi! Lai tad šī saule spīd, un es to pēc viena gada atkal atkaršu, — pār visiem, pār visiem bez izņēmuma. Un jo augstāks amats katram no jums, jo lielāka viņa atbildība un jo vairāk no viņa atkarājas, vai šī saule spīdēs vai ne. Es ceru, ka mēs visi esam gatavi gādāt, lai šī saule spīd un lai viņas spīdums nekad nenodzīst. (Aplausi un „Lai dzīvo!” saucieni.)

Kas tad nu sācis piepildīties, mīlie draugi? Es saku: sācis piepildīties, jo viens vai pusotra gada tautas dzīvē un vēsturē ir ļoti mazs laiks. Bet mūsu mērķu sasniegšanā ir daudz kas panākts. Tālāk, ja mēs prasītu, kas to ievēdīja, kur bija norādījumi, kad nāca jaunais laiks, man jāatgriežas pie tiem vārdiem, ko teica iepriekšējais runātājs — ka tagad arī strādnieki esot liecinieki daudzām parādībām — tādām, ka ja par tām būtu runāts priekš pagājušā gada 15. maija vai arī 16. maija rītā, viņi tam nebūtu ticējuši. Vārbut viņiem taisnība. Mīlie draugi, svētku viesi, runāts bija ļoti maz, vispār bija tikai pateikts: jāizbeidz un izbeigs visu naidu un šķiru politiku, ka izbeigsies visas lietas, kas mūs vājina, un mēs visi būsim vienlīdzīgi, pilsoņi vai laucinieki, strādnieki, ierēdņi vai citi mūsu pilsoņi. Tas bija apzīmējums mūsu nodomiem, tāda bija valdības darba programma. Man ir liels prieks pēc kāda laika no strādnieku mutes dzirdēt, ka piepildījies un noticis daudz kas tāds, par ko toreiz nemaz nav runāts. Mūsu nodoms arī turpmāk iespējami maz runāt par vēl nenotikušām lietām, bet runāt tikai par to, kas ir jau piepildījies, un to, kas nepieciešams. Tā izrādījies vislabākā un vērtīgākā politika mūsu darbā. Tālāk aizrādīja, ka visi strādnieki, arī vismazākais, atraduši aizstāvību un var piedalīties radošā darbā. Katrs savā darbā, bet visi valsts darbā: katrs savu darbu strādājot, var justies, ka viņš strādā līdz valsts darbā. Tagad šie svētki arī dod atbildi tam, ka tas, kas noticis, ir bijis labs, un ka valdības rīcība no paša pirmā brīža ir bijusi pareiza un viņas darbs ir devis augļus. Arī turpmāk valdība strādās tādā pašā virzienā kā līdz šim un visu to, kas līdz šim ir paspējis izdarīt un kas ir izrādījies par labu, arī turpmāk centīsies ievērot un uz katra soļa un katrā vietā centīsies savu uzdevumu un darbu veikt, cik vien iespējams labi, un darīt to, kas visā mūsu zemē mūsu iedzīvotājiem nāk par labu, varētu celt mūsu valsti, mūsu zemes

un tautas labklājību, veicināt mūsu uz priekšu iešanu.

Kāpēc tas viss varēja notikt samērā īsā laikā un jau tik lielā mērā piepildījies — tas vienkāršo izskaidrojumu atrod atzīgā, ka mums tagad vairs nav vērtīga, ne vajadzīga naida, šķelšanās. Mums vairs nav ne partiju, ne partiju valdības; tagad mums ir valdība — tautas valdība, kas strādā savai tautai. Tāpēc valdības darbs veicas un sekmējas. Jau toreiz, pagājušā gada pavasarī — 16. maija pirmajos uzsaukumos pateicām, ka valdība savu galveno uzdevumu saskata tur, kur būs iespējams visvairāk laba darīt mūsu valstij un tautai. Vēlākie notikumi pierādīja, ka tas tā ir pareizi. Mēs piedzīvojam tiešu apstiprinājumu tam, ka valdība nav strādājusi bez panākumiem. Mēs varam teikt, tiklab jūs, kā arī valdība pati — ka vēl nav padarīts viss, bet vēl daudz kas jādara un būs jādara.

Mums vēl ir priekšā daudz darba: padarīta ir tikai viena maza daļa. Tas izskaidrojams pa daļai ar to, ka iepriekšējie gadi daudz lietas ir tā sarežģījuši, ka vajadzīgs ilgāks laiks nepieciešamo priekšdarbu veikšanai. Bet valdība darīs visu iespējamo un drīzā laikā izdos jaunus likumus un rīkojumus, kuŗi daudz lietas pasīks, noskaidros un nokārtos.

Mums ļoti vajadzīgs, nepieciešams darbs — likuma izdošana par strādnieku apdrošināšanu. Šis likums ir jo sevišķi ievērojams tāpēc, ka tas ne tikai reorganizēs pastāvošo, ne tikai papildinās un izlabos to, kas ilgos gadus ir izrādījies trūcīgs, bet tas — kaut arī atturīgi, šauros rāmjos — attieksies uz to apdrošināšanas daļu, ko sauc par vecuma apdrošināšanu.

Bet būs vēl kaut kas svarīgāks. Valdība zina, ka rūpēties par strādnieku nodrošināšanu vecumā ir ļoti laba lieta, bet tikpat vajadzīgi un vēl nepieciešamāki ir rūpēties par jauniem, par visjaunākajiem; vajaga rūpēties par to, lai mūsu iedzīvotāju skaits augtu augumā, lai mums izaugtu veseli, stipri pilsoņi, kas visās vietās pienācīgi izpildītu savu uzdevumu un visos savos darbos varētu pastāvēt. (Aplausi, saucieni: „Lai dzīvo!”) Arī te sakām mums būs jāiet uz priekšu ļoti uzmanīgi un atturīgi, jo tik mazs skaits to maziņu nemaz nav. Ja sāk rēķināt un skaitīt, tad iznāk tūkstošu tūkstošiem. Viņu skaits ir liels. Kad par viņiem sākam runāt, tad finanču ministrs Eka kungs saka: „Nu diezgan, kungi, atļiksim to uz nākošo sēdi!” Bet reiz pienāks arī tā stunda un tā sēde, kad Eka kungam būs jāpiekrit un jāparaksta. (Aplausi, saucieni „Lai dzīvo!”).

Mīlie draugi, lai nebūtu pārpratumi, tad man jāpiezīmē, ka tas bija domāts kā kompliments Eka kungam, ne citādi! (Skali aplausi un „Lai dzīvo!” saucieni.)

Šinī pašā vietā vēl gribu pieskarties vēl vienam no mūsu programmā atzīmētiem uzdevumiem. Par daudz citām lietām runāt šodien nav ne vajadzības, ne arī šeit ir tā vieta, kur par to būtu jārunā. Bet mums vēl ir viena piemirsta lieta — jaunatnes, augošo pilsoņu, nākamā darba darītāju sagatavošana viņu darbā. Mēs esam šur tur ievērojuši, ka daudz ražīgāks būtu darbs, daudz augstākā godā tas būtu celts, ja darba darītāji būtu labāki sagatavoti. Uz priekšu par to gādās visiem spēkiem, lai šai ziņai sasniegtu to, kas nepieciešams, un lai mūsu darba ražība celtos un mūsu darba augļi ar katru dienu, ar katru gadu kļūtu bagātāki.

Tad tālāk par darba apvienībām, par arodu biedrībām, kuŗu karogus šodien iesvētīja, — vienā pašā dienā 43 karogus! Jūs esat lasījuši laikrakstos, ka vecos laikos, ļaujiet man tā teikt: vecos laikos, esot no visiem strādniekiem arodoorganizācijās bijuši apvienoti 7—8.000 strādnieku. Bet tagad īsā laikā apvienoti ir pāri par 30.000, un skaits aug ar katru dienu. Ja mēs jautātu, kādēļ tas ir tā, tad atbilde parādās pašā dzīvē un novērojumos, kuŗu liecinieki mēs esam. Šim jaunajam biedrībām ir daudz mazāk uzdevumu kā agrāk, jo no vecās programmas atkrit veselās divas lappuses. Atkrit tas, kas vecā programmā bija galvenais — šķelšanās, pelšana, karošana dēļ vietām un... es nemaz neteikšu, dēļ kā vēl. Jūs paši varat to uzminēt. (Skali piekrišanas un ilgi „Lai dzīvo!” saucieni.)

Tagad tas viss atkrit nost. Nu var darīt to, kas jādara, proti, rūpēties, lai būtu uzlabots saimnieciskās dzīves, sadzīves un arī garīgais stāvoklis šo biedrību biedriem un viņu piederīgiem, tāpat arī visiem

tiem, kuŗi nav paspējuši arodoorganizācijās iestāties, bet kuŗi to darīs agrāk vai vēlāk. Ja darbības aploks sašaurinājies tai nozīmē, ka ir palicis tikai pozitīvais, tikai labais vien, tad nav ko brīnīties, ka pienākuši tādi laiki, ka jaunajam arodbiedrībām īsā laikā radušies tik daudz piekritēju, tik daudz jaunu biedru, kam senāk vajadzēja vai vairākus gadus. Un ka šim biedrībām būs darba pilnas rokas, ka viņu darbs vairosies, par to nemaz nebūsim tik atturīgi parunāt.

Nav vajadzīgs ko nebūt par daudz bieži daudzrunāt, bet īsos vārdos var pateikt to, ko pateiks ikviens, ko it labi zina tie, kam bijusi izdevība ieskatīties, pamest skatu darbu vietās. Mēs tagad mūsu pilsoņu uzņēmumos, fabrikās un darbnīcās varam novērot parādību, kas ar gandarījumu atzīmējama, ka lieliskā kārtā mūsu darba devēji ir sākuši rūpēties par to, par ko senāk nav rūpējušies — par darba apstākļiem. Rīgā mums jau ir vairākas vietas, kur priekš iet iekšā, jo sirds liksmo par augstajām, tīrajām telpām, par baltām sienām un baltiem griestiem, par lielo gaismas daudzumu un labo gaisu. Daudz ērtību, nepieciešamu ērtību, kas grūto darbu atvieglo un vieno prieku uz šo darbu. Tā arvienu lielāks aug lepnums, lepnums uz savu darbu. Un cilvēkam vajaga būt ar visu sirdi pie sava darba, lai darba augļi būtu vislabākie. Ar gandarījumu var atzīmēt šo darba devēju centību un pareizo apstākļu izpratni. Lai tas tā paliek, lai tas tā iet uz priekšu, jo vienā otrā vietā mēs vēl arvienu redzam stipri tumšas, zemas telpas, ventilācijas nemaz nav. Vienā otrā vietā nav pat, kur cilvēkam piemesties un pusdienas maltīti ieturēt. Sikumos par to nemaz nerunāšu, bet tikai atzīmēšu to, ka pārmaiņas ir jāsaūkstas un ir bijušas iespējamas. Beigās gribu vēl pasacīt, ka tie visi vinnēs, kas paši šīs pārmaiņas ievēdīs, jo kas paši to tagad neizdarīs, galu galā tik un tā to izdarīs. (Aplausi un „Bravo!” un ilgi „Lai dzīvo!” saucieni.)

Visā draudzībā un satīcībā lai būtu pateikts, ka no katra ir prasīts tas, lai viņš savu pienākumu pilda un savu darbu padara. Bet arī no citiem visiem prasīt, lai darbu atvieglo, lai cik iespējams atvieglo darba apstākļus. Un vienu lietu lai neaizmirst tie, kam tas nav vēl prātā ienācis: ka beigu beigās pāri visām mašīnām, pāri visiem skursteniem, pāri visām fabriku lielajām ēkām stāv tas cilvēks, kas tur apakšstāvā strādā pie šīm mašīnām, — tas ir tas galvenais, tas ir tas kapitāls, tā ir tā bagātība, tā ir visa nākotnes ķīla un drošība. (Ilgi nerimstoši aplausi un suminājumu saucieni.)

Politikā un visā, ko valdība dara, ir ļoti maz kas jauns pienācis klāt. Ir tikai iespēja izteikties tam, ko sen jau vajadzēja darīt, bet ko skaļi vārdi un ķīvēšanās aizkavēja.

Tagad tādas ķīvēšanās vairs nav, tāpēc vairāk varam padarīt. Mēs sakām: mēs esam maza tauta. Bet aizmirstam, ka, ja kāds ir mazs, tad to vajaga sevišķi kopt. Ja mēs esam maza tauta skaita ziņā, tad panākumus gūsim tikai tad, ja par to gādāsim un rūpēsimies. Tā tas ir visās lietās. Apdomāsim tikai, ka viena trešā daļa tautas ir strādnieki. Ja nu neievērosim strādnieku vajadzības, ja tām atmetīsim ar roku, kā tad mēs sasniegsim savu mērķi? To varēsim sasniegt tikai tad, ja ievērosim visas tautas vajadzības un nevienu tautas daļu neatstāsim novārtā. Sakāt, kādus panākumus var gūt kara vadonis, ja viņš kaujās izlietos tikai daļu sava karaspēka, ja viņš teiks: es cīnā rīkoju tikai vienu bataljonu, bet deviņus biju aizmirsis? Viņš var turēt sev rezervēs spēkus, bet izšķītošā brīdī viņam jāved kaujā visi spēki. Tikai tad iespējams gūt panākumus. Tā tas ir arī mierīgā darbā lietās, par ko tagad runājam. Tāpēc lai visi būtu skaidrībā un zinātu, ka valdībai, ja viņa grib pildīt savus pienākumus, jāgādā un jā rūpējas par visiem. Protams, uz reizi nevar padarīt: katram darbam savs laiks; bet kad laiks ir pienācis, tad nepieciešamais darbs ir jāpadara, un labi jāpadara.

Pagājušo nedēļu biju vienā otrā fabrikā un tad es atcerējos šo to, kas līdz šim bija no prāta izgājis: ka arī es biju nemierā

Valsts Prezidenta A. Kvieša apsveikums.

Pēc strādnieku svinīgā solījuma arodoorganizāciju vadītājs nolasīja Valsts Prezidenta A. Kvieša atsūtīto apsveikumu: „Izsacīdams patiesu prieku, ka arodbiedrībās apvienoto strādnieku prāti un

savā darbā, kad bija jāstrādā nelabvēlīgos apstākļos, kad bija jādzīvo mazā zemā istabā bez krietna loga. Tas bija slavējamā Amerikā, kad nebija tur ne kur rokas nomazgāt; bija jāskatās tikai pulksteni — darba kartiņu vajadzēja nokniebt katru dienu. Arī es tad biju neapmierināts. Tagad nevajaga domāt, ka man ir gadijusies jauna sirds. Nē, tā ir tā pati vecā. (Ilgi aplausi un „Lai dzīvo!” saucieni.)

Jau tagad sāk pierādīties — un jo ilgāki dzīvosim, jo skaidrāki tas pierādīsies — ka tas, ko sauc par pareizu un labu saimniecisko politiku, ir izrādījies par ļoti labu sabiedrisko vai — ar pasvešu vārdu sakot — sociālo politiku. Mums, šīs lietas saskaņojot, arvien būs labākie panākumi un sasniegumi, sevišķi labi panākumi un sasniegumi būs tad, ja abās pusēs būs droša pārliecība — vienā pusē pats fakts un otrā pusē pārliecība par šo faktu, ka šinīs viros ar tulznainām rokām pukst sirds, kas ir pilna karsta patriotisma. Ja tagad redzam, ka mūsu strādnieki priecājas par to, kas viņiem gadiem ilgi bija liegts, — ka viņi ir tautas locekļi, ka viņi pieder tautai, ka viņi ir nacionālisti un patrioti, var būt atklāti patrioti un apliecināt, ka mīl savu tautu un tēvzemi, — tad tā ir drošākā ķīla, ka tas, ko esam iesākuši un ko darām, ir pareizi darīts un tas nesīs labus augļus. (Aplausi un „Lai dzīvo!” saucieni.)

Kādā no saviem agrākiem rakstiem es atradu apzīmējumu, ka strādniekiem ir stipras rokas un godīga sirds. Tas ir pareizs apzīmējums un patiess vārds. Šodien mēs dzirdējam vārdus, kuŗi šo apzīmējumu padara vēl spilgtāku un apstiprina, ka strādniekiem, kam tulznainas rokas, sirds ir tiešām patriotisma pilna. Mēs varam būt droši, ka mēs esam nostājušies uz pareiza ceļa, un ja iesim kopā, kopā strādāsim, tad mūsu darbs nebūs veltīgs. Vispirms mūsu strādnieks tagad ir piedzīvojis, ka arī viņu sāk cienīt. Sāk cienīt viņa darbu un reizē ar viņa darbu atzīt un cienīt viņu pašu. Ja grozījušās attiecības visu mūsu iedzīvotāju starpā, tad jo lepnāks un jo apzinīgāks kļūst strādnieks uz savu darbu, tad viņš ar vislielāko prieku pie sava darba varēs iet. Viņš ieaugs dziļāk savā tautā. Kāpēc šī apvienošana tik ātri varēja notikt? Tāpēc, ka mums visiem atmiņā ir ļaiki, no kuriem mēs esam nākuši. Ņemsim piemēram tādu darbu, ko valdība tagad dara — pilsētnieku bērnu sūtīšana uz laukiem. Tūkstošiem bērnu tagad vasarā izbrauc uz laukiem; vecākiem jāiet pie viņiem viesos. Viņi norunā, ka arī nākošo gadu ies turpat. Tā tad redzams, ka saites ir bijušas dzīvas. Tās ir draudējušas gan apsūnot, bet tagad atklājas visā savā spilgtumā un skaistumā un turpmāk tās vēl nostiprināsies. Ja mēs esam vienota tauta un gribam pildīt savu uzdevumu, tad ir nepieciešams, lai šī vienība būtu ne tikai laucinieku starpā, bet arī starp lauciniekiem un pilsētniekiem. Tad varēsim iet uz priekšu, sasniegt panākumus un piedzīvot to, ka mums ir mūsu valsts — vienotā Latvija, un mēs esam gatavi tai apliecināt mīlestību, esam gatavi nest upuri; mēs jau esam nesuši simtiem un tūkstošiem visai smagu upuru, lai mūsu valsts pastāvētu, lai mūsu zemei labāk kļātos. Ja mēs par mērķi uzstādām vienotu Latviju, viņas stiprināšanu, sargāšanu un glabāšanu, lai tā pastāvētu laiku laikus, tad tas tiešām piepildīsies, ja mēs visi kopā kā vienis iesim iesāktā pareizā virzienā un turēsimies pie devīzes, ko šie karogi saka: „Katrs savā darbā, bet visi valsts darbā”. Tad Latvija būs vienota un tāda paliks, un mēs būsim lepi uz šo savu Latviju. Lai ligo lepnā dziesma!

Pēc Ministru prezidenta Dr K. Ulmaņa runas koņi un visi klātesošie nodzied 3 reizes „Dziesmu brīvai Latvijai”, pēc kam strādnieks K. Egle nolasīja „Strādnieku svinīgo solījumu”: „Tautas vadoni! Tagad, kad pār mūsu karogiem nākusi Visuvarēnā dievišķā svētība, mūsu karogi kļuvuši svēti. Šie karogi aicina Tevi savā vidū, lai nodotu Tev svētu solījumu. Tev, Vadoni, mēs, strādnieki, savās sirdīs zvēram ar šiem karogiem pie sarkanbaltsarkanā karoga, ka sekosim Tev un būsim ar Tevi par Latviju!”

domas arī pieder jaunajai Latvijai, sirsnīgi apsveicu šīs organizācijas lielajos karogu svētkos.

Novēlu jums, strādīgie tautas dēli un meitas, stiprināt šo savu patriotu garu arī

no tā varenā spēka, kas šodien savijīgo jūsu disciplinētās rindas, dziļi ieslēgt to savās karstajās sirdīs, bet viņa gaišajam atspīdumam likt arvien mirdzēt to košo karogu plīvorumā, kurus kā vienības svētumu tagad turat savās spēcijīgajās rokās, lai apliecinātu tēvzemes mīlestību, vienprātību un uzticību valsts vadībai un tālāk trauktos pretim Latvijas mūžības saulei, apzinoties, ka tikai pašu zeme un rokas, tikai pašu tauta un valsts ir tā cietā klints, uz kuras sasniedzami savas labklājības kaļngali.

Tūlīn pēc tam arodbiedrību vadītājs paziņoja, ka pie Valsts Prezidenta uz pili nosūtīta arodbiedrību valžu nozīmēta delegācija pateikties Valsts Prezidentam A. Kviemim par apsvēkumu un nodot strādnieku vienības apliecinājumu, aizrādot, ka pēc 15. maija lielajiem notikumiem šī vienības sajūta ir kļuvusi daudz kārt stiprāka.

Garā rindā viens pēc otra 43 karognesēji ar jaunajiem arodbiedrību karogiem iet gar valdību, sveicinādami Ministru prezidentu Dr. K. Ulmani un valdības locekļus. Pēc tam karogus nones laukuma malā, jo estrādē nāk kori, kas jauki nodzied vairākas dziesmas. Koru koncertam sekoja bērnu un Latvijas arodbiedrību sportistu vingrojumi, kurus klātesošie no-

skatījās ar lielu sajūsmu. Sevišķi iespaidīgs bija bērnu suminājums un saucieni: „Lai dzīvo mūsu lielais krusttēvs!“ Kad vingrotāju programma beigusies, Ministru prezidents Dr. K. Ulmanis ar valdības locekļiem un citiem goda viesiem dodas uz „bērnu valsti“, kur sarīkotas daudz un dažādas izpriecas mūsu visjaunākai paaudzei.

Pie bērnu celtiem goda vārtiem augstos viesus sagaida bērnu pārstāvji, kas apsveic Ministru prezidentu un uzdāvina viņam skaistu tautiskā tērpā gērbtu lelli, bet ģenerālim J. Balodim bērnu pašpatatavotu lidmašīnas modeli. Arī pie tālākām bērnu sapulcēšanās vai izprieču vietām notiek goda viesu apdāvināšana, bet tukšā nepaliek arī mazie svētku dalībnieki un daži saņem balvas no Ministru prezidenta rokām. Kad bērnu svētku dalībnieki apstāigāti, valdības galva un locekļi dodas gar estrādi pa Vadoņa gatvi uz iezju. Ceļā viņus sveicina karogi, kurus nesēji uzskā dziesmu brīvai Latvijai. Viņiem piebiedrojas tūkstošas citas balsis, un šīs dziesmas un „Lai dzīvo!“ suminājumiem pavadīts, Ministru prezidenta auto atstāj svētku vietu, kur pēc tam vēl notika „Nameja gredzena“ izrāde un izpriecas, itā ka daudzi tūkstoši svētku viesu vēl tikai pēc pusnakts atstāja svētku laukumu.

Paziņojums.

Ratifikācijas grāmatas Rīgā 1929. g. 15. janvārī starp Latviju un Persiju parakstītam Draudzības līgumam apmainītas Rīgā 1935. g. 27. jūlijā. Līgums izsludināts „Vald. Vēstn.“ 1929. g. 10. maija 103. numurā. Saskaņā ar minētā līguma 5. panta noteikumiem, tas stājas spēkā piecpadsmitā dienā pēc ratifikāciju apmaiņas, t. i. 1935. g. 11. augustā.

Rīgā, 1935. g. 27. jūlijā.

K. Ulmanis,
Ministru prezidents, Ārlietu ministrs.

Valdības rīkojumi un pavēles.

296. rīkojums.

1935. g. 25. jūlijā

par Liepājas-Aizputes līnijas stacijām un attālumiem.

Liepājas-Aizputes saursliežu dzelzceļu Marijasmuižas staciju pārdēvēju par „Mariju“ un nosaku šādu starpstaciju attālumus: starp Liepāju—Krustojumu 5,6 km, Krustojumu—Grobiņu 5,8 km, Grobiņu—Rolvu 4,6 km, Rolvu—Lieģiem 6,5 km, Lieģiem—Dunalku 10,8 km, Dunalku—Mariju 8,8 km un Mariju—Aizputi 6,7 km.

Rīkojums stājas spēkā 1935. g. 30. jūlijā.

Satiksmes ministrs B. Einbergs.

Dzelzceļu galvenā direktora

v. i. K. Sprīngis.

Pēc šā rīkojuma „Attālumu rādītājā“ jāizdara šādi grozījumi:

1) staciju alfabētiskā sarakstā:

a) jānosvītā:

X lappusē līga ar apzīmējumiem „pb XXV 3“;

XII lappusē Marijasmuiža ar apzīmējumiem „v. XXV 9“;

XIII lappusē Rāvas ar apzīmējumiem „pb XXV 7“;

b) jāieraksta:

XII lappusē pēc Mangajiem — „Marija“ ar apzīmējumu „v. XXV 7“;

c) XI lappusē Krustojumu st. operāciju apzīmējumu iedalē esošo „—“ atvietot ar „p“.

Bez tam šai sarakstā līdzšinējie staciju un pieturas punktu tekošie num. jāatvieto ar sekojošiem: Grobiņa 3, Rōlava 4, Lieģi 5, Dunalka 6, Marija 7 un Aizpute 8. 2) 80. lappusē līdzšinējā XXV tabula jāatvieto šādā jaunā redakcijā:

XXV. Liepāja—Aizpute (1000 mm)².

Num. p. k	No vai līdz	Operāciju apzīmējumi	Starpstaciju attālumi	Liepāja	Aizpute
1	Liepāja	v	—	—	48,8
2	Krustojums ¹⁾	p	5,6	5,6	43,2
3	Grobiņa	v	5,8	11,4	37,4
4	Rōlava	pb	4,6	16,0	32,8
5	Lieģi	v	6,5	22,5	26,3
6	Dunalka	v	10,8	33,3	15,5
7	Marija	v	8,8	42,1	6,7
8	Aizpute	v	6,7	48,8	—

Piezīmes:

1) Pārdod pasažieru bijetes līdz Liepājas un Grobiņas stacijām.

2) Nosakot attālumus no Liepājas — Aizputes pievedceļa stacijām pār Liepā-

jas mezglu vai otrādi, jāņem vērā „Tarifs tiešās satiksmes pārvadājumiem starp valsts dzelzceļu un Liepājas — Aizputes pievedceļa stacijām caur Liepāju“, kas iespiests 1931. g. „Dzelzceļu Vēstneša“ 6. numurā un „Valdības Vēstneša“ 25. numurā, kā arī „Dz-ceļu lik., not. un rīk. II kop.“ papiid. un pārgr. D nod. 38. lappusē.

Finanču direktora v. i. A. Krieviņš.
Tarifu nod. vadītājs M. Jākobsons.

Apstiprinu

1935. g. 26. jūlijā.

Satiksmes ministrs B. Einbergs.

298. rīkojums

1935. g. 26. jūlijā.

Maksa par sūtījumu piegādāšanu no Valmieras stacijas saņēmējiem Valmierā un otrādi.

267. rīkojums, kas publicēts „Valdības Vēstneša“ 1934. g. 136. numurā un tā pašā gada „Dzelzceļu Vēstneša“ 24. numurā, ar kuru nosacītas maksas par sūtījumu piegādāšanu, uzdošu papildināt šādi:

A nodalījumā pēc 10. punkta ievietot sekojošo:

„11. no Valmieras stacijas sūtījuma saņēmējam mājās, Valmierā, vai no nosūtītāja mājām Valmierā uz Valmieras staciju:

- a) par sūtījumiem svarā līdz 100 kg par katriem 10 kg . 4,0 snt., bet ne mazāk kā 30 sant. no sūtījuma;
- b) par sūtījumiem svarā no 101 līdz 500 kg pie maksas par 100 kg Ls 0,40 pie-skaitāmi par katriem tālākiem 10 kg 3,0 „
- c) par sūtījumiem svarā no 501 līdz 1000 kg pie maksas par 500 kg Ls 1,60 pie-skaitāmi par katriem tālākiem 10 kg 2,5 „
- d) par sūtījumiem svarā no 1001 līdz 5000 kg pie maksas par 1000 kg Ls 2,85 pie-skaitāmi par katriem tālākiem 10 kg 2,2 „

Tāda pati maksa ņemama par piegādāšanu no Valmieras stacijas līdz dzelzceļu nomātām noliktavām Valmieras pilsētā un otrādi.

B nodalījumā pēc 10. punkta ievietot sekojošo:

„11. no Valmieras stacijas sūtījuma saņēmējam mājās, Valmierā, vai no nosūtītāja mājām Valmierā uz Valmieras staciju ņemama tāda pati maksa kā par ekspressūtījumu piegādāšanu.“

Rīkojums stājas spēkā 1935. g. 1. augustā.

Dzelzc. galv. direktora v. i. K. Sprīngis.
Finanču direktora v. i. A. Krieviņš.

Apstiprinu

1935. g. 26. jūlijā.

Satiksmes ministrs B. Einbergs.

299. rīkojums

par valsts dzelzceļu transporta biroja atvēršanu Valmierā.

Ar 1935. g. 1. augustu atveru Valmierā, Rīgas ielā 7. valsts dzelzceļu transporta biroju, kas izdarīs šādas operācijas:

1) ekspressūtījumu un lielā un parastā ātruma preču sūtījumu pieņemšanu nosūtīšanai un pienākušo sūtījumu izdošanu saņēmējam, līdz ar pēcmaksu operācijām;

2) ekspressūtījumu un preču sūtījumu pārvadāšanu no Valmieras stacijas līdz Valsts dzelzceļu Valmieras transporta birojam vai sūtījumu saņēmējam mājās Valmierā un otrādi;

3) ekspressūtījumu un preču sūtījumu apdrošināšanu Eiropas preču un bagāžas apdrošināšanas akeiju sabiedrībā pa sūtījumu pārvadāšanas un uzglabāšanas laiku;

4) preču un ekspressūtījumu uzglabāšanu;

5) pienākošo preču un ekspressūtījumu piegādāšanu saņēmējiem vai pēc sūtījuma rīkotāja aizrādījumiem arī citām personām, iekasējot no tām kā dzelzceļiem pienākos maksājumus, tā arī maksājumus pēc uzdevuma devēja aizrādījumiem;

6) pienākošo preču piegādāšanu saņēmējiem, sadalot sūtījumu starp atsevišķiem saņēmējiem pēc uzdevuma devēja rakstveida pieteikumiem, arī ar uzdevumu iekasēt no katra saņēmēja tādas summas, kādas uzrāda uzdevuma devējs;

7) pēc uzdevuma devēja pieteikumiem (sk. 5. un 6. p.) iekasēto naudas summu izsūtīšanu ar pārvedumiem pa pastu vai caur kredītiestādēm.

Minētais transporta birojs darbojas pēc „Valdības Vēstneša“ 1932. g. 275. numurā un „Dzelzceļu Vēstneša“ 46. numurā publicētiem 404. noteikumiem Latvijas valsts dzelzceļu ceļojumu un transporta birojiem, ciktālu šie noteikumi attiecas uz šini rīkojumā minētām operācijām.

Dzelzceļu galven. direktora

v. i. K. Sprīngis.

Ekspluatācijas direktora v. J. Kļaviņš.

Finanču direktora v. A. Krieviņš.

Māksla.

Nacionālais teātris. Pirmdien, 29. jūlijā, pulksten 20 lētā izrādē „Zvejnieka dēls“ 2. daļa. — Otrdien, 30. jūlijā, pulksten 20 lētā izrādē „Labi vārits“. — Trešdien, 31. jūlijā, pulksten 20 lētā izrādē „Krišus Laksts“.

KURSI.

Rīgas biržā 1935. gada 29. jūlijā.

Devīzes:	
1 Amerikas dolars	3,06—3,18
1 Anglijas mārciņa	15,06—15,36
100 Francijas franku	20,21—20,41
100 Beļģijas belgu	52,00—53,00
100 Šveices franku	100,00—101,00
100 Itālijas liru	25,00—26,00
100 Zviedrijas kronu	77,75—79,75
100 Norvēģijas kronu	75,75—77,75
100 Dānijas kronu	67,25—69,25
100 Austrijas šilīnu	61,00—63,00
100 Čehoslovākijas kronu	12,70—13,10
100 Holandes guldenu	207,00—209,00
100 Vācijas marku	123,00—123,80
100 Somijas marku	6,60—6,90
100 Igaunijas kronu	83,00—85,00
100 Polijas zlotu	57,80—59,00
100 Lietavas litu	51,70—52,10
100 Dancijas guldenu	57,80—59,00

Vērtspapīri:
6% Zemes bankas ķīlu zīmes
Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētājs A. Valenčuks.
Zvērināts biržas māklers H. Kiršteins.
Redaktors M. Ārons.

Īsu sludinājumi.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Nikolajs Boicovs un Naifāja Boicovs, dzimusi Mesņikova, noslēguši savstarpēju laulības līgumu pie Cēsu notāra H. Leiša 1935. g. 21. jūnijā ar reģistra 1250. num. ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4354.
Priekšsēdētāja b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Jānis Junga un Emīlija Junga, dzim. Ezerģālis, noslēguši savstarpēju laulības līgumu pie Cēsu notāra H. Leiša 1935. g. 21. jūnijā ar reģ. 1248 num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4353.
Priekšsēdētāja b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Heinrihs Artura d. Pelchaus (Pelchau) un Erna Eduarda m. Pelchau (Pelchau), dzimusi Intelmānis (Intelmann), noslēguši savstarpīgo laulības līgumu pie Rīgas notāra V. Livena 1935. gada 26. jūnijā ar reģ. 5780. num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4352.
Priekšsēd. b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Jānis Junga un Emīlija Junga, dzim. Ezerģālis, noslēguši savstarpēju laulības līgumu pie Cēsu notāra H. Leiša 1935. g. 21. jūnijā ar reģ. 1248 num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4353.
Priekšsēdētāja b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, izklausījusi Jāņa Zallapa u. c. lūgumu atzīt bezvēsts prombūtnē esošos Pēteri-Augustu Jura d. Zallapa (Zallulapa) un Annu Kalpiņu, dzim. Zallapa, lūgumu atzīt bezvēsts prombūtnē esošo Aleksandru Adalberta d. Grēfu 1 gada laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas „Vald. Vēstn.“, ierasties tiesā vai dot tiesai drošas zīņas par sevi, tāpat arī uzziņāt visas citas personas, kurām ir drošas zīņas par viņa dzīves vietu vai nāvi, iesniegt šīs zīņas tiesai, aizrādot, ka ja pēc sludinājuma termiņa notecēšanas nebūs saņemtas drošas zīņas, ka Pēteris Zallapa un Anna Kalpiņš ir dzīvi, tiesa uz ieinteresēto personu lūgumu un Civilproc. lik. 1569. p. pamata, atzīs viņus par mirušiem.
1935. g. 22. jūlijā.
II g. l. 3821. 13257g
Priekšsēd. biedrs H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, izklausījusi Annas Grēfs (Graef) lūgumu atzīt Aleksandru Adalberta d. Grēfu par mirušu un, pamatojoties uz 1935. g. 10. jūlija lēmumu, Civilproc. lik. 1565.—1568. p. un Civillik. 524. p., nolēma uzziņāt bezvēsts prombūtnē esošo Aleksandru Adalberta d. Grēfu 1 gada laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas „Vald. Vēstn.“, ierasties tiesā vai dot tiesai drošas zīņas par sevi, tāpat arī uzziņāt visas citas personas, kurām ir drošas zīņas par viņa dzīves vietu vai nāvi, iesniegt šīs zīņas tiesai, aizrādot, ka ja pēc sludinājuma termiņa notecēšanas nebūs saņemtas drošas zīņas, ka Jānis Jāņa d. Sīpola ir dzīvs, tiesa uz ieinteresēto personu lūgumu un Civilproc. lik. 1569. p. pamata, atzīs viņu par mirušu.
1935. g. 22. jūlijā.
II g. l. 3715. 13258g
Priekšsēd. biedrs H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

sludinājuma termiņa notecēšanas nebūs saņemtas drošas zīņas, ka Aleksandrs Adalberta d. Grēfs ir dzīvs, tiesa uz ieinteresēto personu lūgumu un Civilproc. lik. 1569. p. pamata, atzīs viņu par mirušu.
1935. g. 22. jūlijā.
II g. l. 3821. 13257g
Priekšsēd. biedrs H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, izklausījusi Annas Grēfs (Graef) lūgumu atzīt Aleksandru Adalberta d. Grēfu par mirušu un, pamatojoties uz 1935. g. 10. jūlija lēmumu, Civilproc. lik. 1565.—1568. p. un Civillik. 524. p., nolēma uzziņāt bezvēsts prombūtnē esošo Jāni-Indriki Arturu Jāņa d. Sīpola 1 gada laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas „Vald. Vēstn.“, ierasties tiesā vai dot tiesai drošas zīņas par sevi, tāpat arī uzziņāt visas citas personas, kurām ir drošas zīņas par viņa dzīves vietu vai nāvi, iesniegt šīs zīņas tiesai, aizrādot, ka ja pēc sludinājuma termiņa notecēšanas nebūs saņemtas drošas zīņas, ka Jānis Jāņa d. Sīpola ir dzīvs, tiesa uz ieinteresēto personu lūgumu un Civilproc. lik. 1569. p. pamata, atzīs viņu par mirušu.
1935. g. 22. jūlijā.
II g. l. 3715. 13258g
Priekšsēd. biedrs H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Augusts Zemrībo un Ella Zemrībo, dzim. Svāns, noslēguši savstarpēju laulības līgumu pie Rīgas notāra E. Brikovska 1935. g. 29. jūnijā ar reģistra 4700. num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4376. 13240
Priekšsēd. b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Augusts Zemrībo un Ella Zemrībo, dzim. Svāns, noslēguši savstarpēju laulības līgumu pie Rīgas notāra E. Brikovska 1935. g. 29. jūnijā ar reģistra 4700. num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4376. 13240
Priekšsēd. b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Jānis Junga un Emīlija Junga, dzim. Ezerģālis, noslēguši savstarpēju laulības līgumu pie Cēsu notāra H. Leiša 1935. g. 21. jūnijā ar reģ. 1248 num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4353.
Priekšsēdētāja b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Heinrihs Artura d. Pelchaus (Pelchau) un Erna Eduarda m. Pelchau (Pelchau), dzimusi Intelmānis (Intelmann), noslēguši savstarpīgo laulības līgumu pie Rīgas notāra V. Livena 1935. gada 26. jūnijā ar reģ. 5780. num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4352.
Priekšsēd. b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Augusts Zemrībo un Ella Zemrībo, dzim. Svāns, noslēguši savstarpēju laulības līgumu pie Rīgas notāra E. Brikovska 1935. g. 29. jūnijā ar reģistra 4700. num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4376. 13240
Priekšsēd. b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Jānis Junga un Emīlija Junga, dzim. Ezerģālis, noslēguši savstarpēju laulības līgumu pie Cēsu notāra H. Leiša 1935. g. 21. jūnijā ar reģ. 1248 num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4353.
Priekšsēdētāja b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļa, uz Civillikumu 36. p. piezīmes pamata, paziņo, ka Heinrihs Artura d. Pelchaus (Pelchau) un Erna Eduarda m. Pelchau (Pelchau), dzimusi Intelmānis (Intelmann), noslēguši savstarpīgo laulības līgumu pie Rīgas notāra V. Livena 1935. gada 26. jūnijā ar reģ. 5780. num., ar kuru viņi noslēgtā laulībā ir atceļusi Civillikumā 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.
Rīgā, 1935. g. 22. jūlijā.
L. 4352.
Priekšsēd. b. H. Mintals.
Sekretāra v. i. E. Lasmanis.

no šī sludinājuma iespiešanas „Valdības Vēstnesi“, Jaunlatgalē, 1935. g. 19. jūlijā, L. 33. 13034g
Pap. mērtiesnesis K. Kāmiņš.
Krāslavas 2. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1935. g. 20. jūlija lēmumu, Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p. un Latgales Civillik. 1239. un 1241. p. paziņo, ka pēc 1925. g. 7. marta mirušā Stanislava Jāņa d. Saullekalna (Saulša) ir palicis mantojums Kapīgu pag. Dirvānišķu m. un uzaicina visus, kam uz šo mantojumu vai sakarā ar to būtu kādas tiesības, pieteikt tādas mirtiesnesi kamerā Krāslavā, 3. mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Vald. Vēstn.“.
Krāslava, 1935. g. 20. jūlijā, L. 333. 13032g
Mirtiesnesis N. Reķe.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. mirtiesnesis, saskaņā ar Civilproc. lik. 1401. p. un lik. kop. X sēj. I. d. 1239. p. un savu 1935. g. 19. jūlija lēmumu, paziņo, ka

Rīgas apgabalt. Valmieras apr. 1. iec. tiesu izpildītājs O. Stelmachers (kanceleja Valmierā, Garā ielā 10), pamatodamies uz likumu par dažu parādu piespiedu pārražošanu 3. pantu („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 246. num.), paziņo, ka „Vald. Vēstn.“ 1934. g. 217. num. izsludinātā Jāņa Zālīša nekustamās mantas, kas atrodas Valmieras apr. Baugu pag. un savstāv no Milites muižas zemnieku zemes atdalītām Pleļu mājām ar zemes grāmatu reģistra 4327. num., izsole no 1935. g. 29. jūlija atlikta uz 1935. g. 19. oktobri. 13603g Valmierā, 1935. g. 20. jūlijā.

Tiesu izp. O. Stelmachers.

Jelgavas apgabalt. Tukuma apr. tiesu izpild. A. Blauberģs (kanceleja Tukumā Zvirfda Meierovica ielā 34), paziņo, ka:

- 1) Zana-A nolda Vintera prasību apmierināšanai 1936. gada 29. aprīlī plkst. 10. Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdoš pirmajā publiskā izsolē pilnā sastāvā Hansa Rennera nekustamo mantu — Tukuma apr. Arņņieču pag., Arņņas muižas „Relve“ mīļās, ar zemes grām. reģ. 1213. num., 176 pūr. 15 kap. platībā;
 - 2) nekustamā manta publiskā izsolē novērt. par Ls 14.166,—;
 - 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 17.400,— ar 0%;
 - 4) solītajiem jāņemaks drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja par nodotās nekustamās mantas iegūšanai;
 - 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Tukuma-Talsu zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas šās nekustamās mantas pārdošanu nepelē, jāpieteic līdz izsoles dienai.
- Pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Tukuma apriņķa tiesu izpildītāja kancelē, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civildodaļā. 13694
- Tukumā, 1935. g. 27. jūlijā.
- Tiesu izpild. A. Blauberģs.

Rīgas notārs Pēteris Sockis, pamatojoties uz 1916. g. 3. jūl. lik. par tirdz. un rūpn. uzņēmumu atsavināšanu, paziņo, ka saskaņā ar viņa, notāra, kanc. tori 1935. g. 23. jūlijā noslēgto pirkšanas - pārdošanas līgumu, ierakstītu aktu grāmatā ar 51. n. Latvijas pilsonis Jozefis Smuļovičs, dzīvojošs Rīgā, Kr. Barona ielā 25, dz. 7, pārdevis savu, Rīgā, Gertrūdes ielā 39, dz. 11 esošo čauliņu fabrikas „Fortuna“ iekārtu, lide ar tiesībām un līdzšinējo firmas nosaukumu Latvijas pilsonim Mozum Jakobsonam, dzīvojošam Rīgā, Kungu ielā 26. 13619g Notārs P. Sockis.

Ēstu iestāžu sludinājumi.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1935. g. 5. augustā, plkst. 13, Liepājā, Ludvika ielā 4, pārdoš vairāksolīšanā Liepājas ebreju miespnieku savstarp. pal. biedr. „Zovehe-Cedek“ rakstāmmašīnu, naudas skapi, krēslu, galdu un grāmatu skapi, kas novērtēti par Ls 159,— šīs biedrības dažādu nodokļu parāda samaksai. 13606g Liepājā, 1935. g. 24. jūlijā.

Rīgas prēt. 1. iec. priekšnieks paziņo, ka 1935. g. 12. augustā, plkst. 10 Rīgā, Peldu ielā 25, Vispārējās apdrošināšanas sabiedrības nelaim. gad. piedziņas lietā pārdoš atklātā vairāksolīšanā P/S „Erglis“ vienu zofa štancējamo mašīnu, kas novērtēta par Ls 440,—.

Pārdojamās mantas apskatāmas izsoles dienā un laikā uz vietas. L. 8921. 13571g

Valsts zemes banka, (Rīgā, Valdemāra ielā 1-b), pamatojoties uz 1925. gada 29. maija likumu par aizdevumu nodrošināšanu, iesūlājot tiesības uz lauku nekustamo mantu un 1926. g. 31. marta papildinājumu pie šīs likuma, paziņo, ka Valsts zemes bankas aizdevumu piedzišanai:

1. Vals zemes bankas Rēzeknes nodaļas telpās, Rēzeknē, Pulkv. Kaņpaka ielā 8, 1935. g. 26. septembrī plkst. 10 pārdoš 2. atklātā vairāksolīšanā tiesības uz saimniecību ar ēkām, meliorācijām un citiem zemes piederumiem, kas atrodas Rēzeknes apr. Andrupenes pag. Zelenoles muižas jaunsaimniecība 84 F un piešķirta Jānim Antoņa d. Rinkevičam (skat. „Zemes ierīcības Vēstn.“ 185. num. 13. lapp. kārtas № 77417).
2. Saimniecība sastāv no: zemes, 15,42 ha kopplatībā un

no dzīv. ēkas, šķūņa, kūts un pi.

3. Solīšana sāksies no Ls 1250.
 4. Solītajiem jānodod līdz izsoles sākumam izsoles noturēšanai pilnvarotam Valsts zemes bankas pārstāvim:
 - a) drošības nauda 1/5 no 3. pantā minētās summas, t. i. Ls 250,—.
 - b) Centrālās zemes ierīcības komitejas apliecinību, ka pircējam atļauts iegūt no valsts zemes fonds iedalītu saimniecību un Fleslietu ministrijas atļauju.
- Lūgumi apliecinības izsniegšanai jāiesniedz Centrālajai zemes ierīcības komitejai vismaz 2 nedēļas pirms izsoles dienas.
5. Tiesību ieguvējam, tūlīt pēc izsoles beigām, jāpapildina iemaksātā drošības nauda līdz 1/5 no nosolītās summas. Pārējās 4/5 jāņemaks Valsts zemes bankai ne vēlāk kā 2 nedēļas pēc izsoles.

So prasību neizpildīšanas gadījumā pircējs zaudē iemaksāto drošības naudu un tiesību uz saimniecību. AR 5435

1935. g. 23. jūlijā. 13458

Valsts zemes bankas Rēzeknes nodaļa.

Iekšlietu ministrijas emigrācijas un tūrisma nod. izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. ārzemes pasi № 004298 K, ko izdevusi Liepājas prēt. 1935. g. 21. jūnijā Nohumam Jankelsonam. 13621g

Minu divīziona komandieris izsludina par nederīgu divīziona matroža Edgara Āboltina personā apl. 316., ko 1935. gada 17. jūlijā izdevis tr. „Viesturs“ komandieris ar derīgumu līdz 1935. g. 31. dec. 13585g

Rīgas pils. finanču valdes zrgu, sugu un laivu nodokļu nod. izsludina par nederīgu nozaudēto Jāņa Laura, Rīgā, Brīvības gatvē 145, dz. 12. zirga pasi 3395., ko izdevusi Rīgas pils. valde 1925. g. Zirgs nobeidzies 1934. g. septembrī. 13580g

Rīgas pils. aizgādības valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grām. R. № 53471/65778, ko Rīgas pils. v. darba nod. 1932. g. 17. VI izsniegusi Lillijai Licītis. 13581g

Rīgas pils. aizgādības valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grām. V. № 63350, ko Bebrū pag. valde 1932. g. 11. jūnijā izsniegusi Saļminai Kemzans-Voitkas. 13582g

Rīgas pils. aizgādības valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grām. № 39, ko Lēdurgas pag. v. 1932. g. 10. VI izsniegusi Kārlim Graudiņš.

Rīgas pils. aizgādības valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grām. R. № 159021/159089, ko Rīgas pils. v. darba nod. 1933. g. 7. XII izsniegusi Levam Rapaportam. 13690g

Rīgas prēt. 6. iec. priekšnieks izsludina par nozaudētu Pētera Dzenza vienu „Brovning“ sist. pistoli № 274719, kal. 7.65. Par atrašanu lūdzuz paziņot iec. priekšniekam. 13523g

Rīgas prēt. 10. iec. priekšnieks izsludina par nederīgu nozaudēto kara klausības apl. 32542, ko izdevis 1927. g. 20. I Rīgas kara apr. priekšnieks Vilhelmam Tenisonam, dz. 1885. g. 13572

Rīgas prēt. 13. iec. priekšnieks izsludina par nederīgu nozaudēto kara klausības apl. 494, ko Vidzemes art. pulka komand. 1932. g. 1. oktobrī izdevis Feliksam Pēterī d. Jansonam.

Valdemārpils pils. valde izsludina par nederīgu kara klausības apl. 9012, ko Tukuma-Talsu kara apr. priekšn. 1925. g. 26. VI izdevis Fricim Jāņa d. Feldbergam, dzim. 1892. gada 17. VII. 13565g

Daugavpils kara apr. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto kara klaus. apl. 24915, ko viņš 1926. g. 30. sept. izdevis Jānim Pēterī d. Laucīnam, dz. 1889. g. 13611g

Daugavpils prēt. 3. iec. priekšn. izsludina par nederīgām nozaudētās trīs Latv. iekšējā 1931. g. ceļu aizņēmuma obligācijās: serijs 4659, abligāciju numuri 57., 63. un 71. 13609g

Jelgavas telefona kantoris izsludina par nederīgu radiofona lietošanas atļauju 1891., kas 1932. g. 5. janv. izdota Jānim Erlicham. 13185g

V. C. M. P. Liepājas cukurfabrikā izsludina par nederīgu nozaudēto termiņa apliec. 843 ieejai Liepājas kara ostā, ko Liepājas pils. komandants izd. Arturam Heinrichsonam. 12479

Radiofona 13. atļauja, ko Valles pasta kantoris 1927. g. 8. XI izdevī Jānim Popim, nozaudēta un skaitāma par nederīgu.

Zemkopības ministrijas Zemes ierīc. departaments

1935. g. 6. augustā plkst. 10 Saimnieciskās daļas telpās Rīgā, Dzirnauvu ielā 31, dz. 4

jauktā izsolē izdos mazāksolīšanā sekojošus darbus:

- 1) Tukuma apr. Mārkules pag. melior. sab. „Skaldes meži“ novadgrāvju rakšanas darbus 5104 tek. m garumā ar 13925 kub. m tilpuma un 18 krīgtu būves darbus, novērtētus par Ls 6090,—; izsoles drošības nauda Ls 600,—.
- 2) Tukuma apr. Sēmes, Pūr. u. c. pag. Siju ezeru upes melior. sab. novadgrāvju rakšanas darbus 24704 tek. m garumā ar 63001 kub. m tilpuma, 4 krīgtu izbūves un 141 pāris krasta un dibens mietu iedzišanas darbus, novērtētus par Ls 26070,—; izsoles drošības nauda Ls 1030,—.
- 3) Tukuma apr. S. tuteļes pag. melior. sab. „Darcs“ novadgrāvju rakšanas darbus 3613 tek. m garumā ar 8550 kub. m tilpuma, novērtētus par Ls 3100,—; izsoles drošības nauda Ls 300,—.
- 4) Valkas apr. Ēveles pag. melior. sab. „Tomēnpurvs“ novadgrāvju rakšanas darbus 6013 tek. m garumā ar 11357 kub. m tilpuma un 31 pāru kr. st. un dibens mietu iedzišanas darbus, novērtētus par Ls 7439,—; izsoles drošības nauda Ls 700,—.
- 5) Valkas-Valmieras apr. Kārķu-Naukšņu pag. Kīres upes novadgrāvju rakšanas darbus 17231 tek. m garumā ar 37627 kub. m tilpuma, novērtētus par Ls 22715,—; izsoles drošības nauda Ls 1000,—.
- 6) Valkas un Cēsu apr. Blomu, Smiltēnes, Laukaļnieks pag. Nīgras upes Strautes ezera notekas Dzenoles regulēšanas darbus 8188 tek. m garumā ar 15421 kub. m tilpuma un 48 krastu un dibens mietu iedzišanas darbus, novērtētus par Ls 10037,—; izsoles drošības nauda Ls 600,—.
- 7) Cēsu apr. Vecpi. baļgas un Taure e.; pag. melior. sab. „Lāčpiēsis“ novadgrāvju rakšanas darbus 2603 tek. m garumā ar 1764 kub. m tilpuma un 19 krastu un dibens mietu iedzišanas darbus, novērtētus par Ls 951,—; izsoles drošības nauda Ls 90,—.
- 8) Valmieras apr. Vaidavas u. c. par. Kļieģu, Vaidavas u. c. m-žu Liela ūksta jaun- un vecsaimn. novadgrāvju rakšanas darbus 9352 tek. m garumā ar 7335 kub. m tilpuma, novērtētus par Ls 4298,—; izsoles drošības nauda Ls 400,—.
- 9) Madonas apr. Meirānu pag. melior. sab. „Anna“ II gr. novadgrāvju rakšanas darbus 3837 tek. m garumā ar 5536 kub. m tilpuma un 39 gab. krasta un dibens mietu iedzišanas darbus, novērtētus par Ls 4281,—; izsoles drošības nauda Ls 400,—.
- 10) Jēkabpils apr. Viesītes, Biržu u. c. pag. Viesītes upes regulēšanas un krastu un gultnes nostiprināšanas darbus 3892 tek. m garumā ar 31483 kub. m tilpuma, novērtētus par Ls 28.226,—; izsoles drošības nauda Ls 1500,—.
- 11) Rīgas apr. Kokneses un Viskalju pag. melior. sab. „Atradzīts-Badakakts“ novadgrāvju rakšanas darbus 8380 tek. m garumā ar 22225 kub. m tilpuma un 37 pāru krastu un dibens mietu iedzišanas darbus, novērtētus par Ls 13.210,—; izsoles drošības nauda Ls 800,—.
- 12) Rīgas apr. Mārupes pag. melior. sab. „Māra“ Mārupes pag. saimniecību I sistēmas IV grupas novadgrāvju rakšanas, caurtekas izbūves un krastu un dibens mietu iedzišanas darbus 2059 tek. m garumā ar 6125 kub. m tilpuma, novērtētus par Ls 3823,—; izsoles drošības nauda Ls 300,—.

Ar tuvākiem izsoles un darbu izvešanas nosacījumiem var iepazīties Rīgā, Dzirnauvu ielā 31, dz. 4, tālr. 34194. L. 2078 13627

Būvniecības pārvalde

Brīvības ielā 37/39 izsludina

- š. g. 7. augustā:**
- 1) pulkst. 10 — **sacensību** arteziskas akas izbūvei Liepājas apgabaltiesas namā; droš. nauda Ls 150.
 - 2) pulkst. 11 — **jauktu izsoli** Rēzeknes zemes grāmatu nodaļas ēkā izdarītiem dažādiem būvdarbiem; drošības nauda Ls 300,—.

š. g. 8. augustā jauktas izsoles:

 - 3) pulkst. 11 — Aleksandra Augstumu slimnīcas remonta darbiem; drošības nauda Ls 600,—.
 - 4) pulkst. 12 — Ģintermuižas slimnīcas remonta darbiem; drošības nauda Ls 700,—.
 - 5) pulkst. 13 — Rīgas apgabaltiesas remonta darbiem; drošības nauda Ls 300,—.

Ar noteik. aprēķ. darba aprakstiem un projektiem var iepazīties Būvniecības pārvaldē. L. 2082 13626

Valsts saimniecības departaments

š. g. 5. augustā plkst. 11 savās telpās Valdemāra ielā 2-a

izdos rakstveida sacensībā

- a) Linu monopola Galveno noliktavu Rīgā, Kļieģezera ielā 11 jumtu labošanas un darvošanas, un
- b) braucamā ceļa bruģēšanas darbus.

Piedāvājumi, uz katru darbu atsevišķi, apmaksāti ar Ls 2,— zīmognodevu un nodrošināti 5% apmērā no izpildāmo darbu vērtības iesniedzami sēgtās apliecināš ar uzrakstu „Remontdarbu sacensībai 1935. g. 5. augustā“.

Tuvākus paskaidrojumus sniedz un ar sacensības noteikumiem var iepazīties departamenta Administratīvā nodaļā 7. ist. darba laikā. L. 2087 13625

Mežu departaments,

š. g. 6. augustā

izdos rakstveida izsolē

apm. 7000 steru dedzināmās malkas pārvešanas darbus no Ventspils uz Liepāju.

Cena uzrādāma par steru.

Piedāvājumi līdz ar drošības naudu 2 proc. no nosolītās summas iesniedzami š. g. 6. augustā līdz pulksten 12.

Divu dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas par darbu apstiprināšanu drošība papildināma līdz 10 proc. no nosolītās summas.

Drošībai jābūt skaidrā naudā vai valsts garantētiem vērtspapīriem.

Tuvāki paskaidrojumi Mežu departamentā, Rīgā, Kaļpaka bulv. 6, dz. 10, 4. istabā. 13693

Siepājas ostas valde

pārdoš š. g. 6. augustā, plkst. 11

mutvārdu izsolē:

- 1) dažādus dzelzs priekšmetus un lūžņus. apm. 3820 kg
- 2) čuguna lūžņus. „ 16000 „
- 3) misiņa un vara lūžņus. „ 4500 „
- 4) misiņa virpu skaidas. „ 150 „
- 5) svina (vecu). „ 550 „
- 6) ķēdes, dažādas lietotas. „ 16600 „
- 7) avarējušā būvniecība „Lukas“ vraka daļas un citas mantas. „

Drošības nauda Ls 50.—

Tuvākas ziņas un noteikumi Liepājas ostas valdes kancelējā darba laikā. 13607

Bērsipeles virsmežniecība

1935. g. 3. augustā, plkst. 11, savā kancelējā Jelgavā, Bisenieka ielā 7, izdos jauktā sasensībā

dedzināmās malkas transporta darbus

no Lielupes un tās pieteku krautuvēm līdz Jelgavai.

Darbi iedalīti 3 vienībās: I vien. apm. 2550 steru, II vien. apm. 1380 steru, III vien. apm. 980 steru.

Nodrošinājumi no Ls 100,— līdz Ls 300,—.

Cena uzrādāma par 1 steru katrai vienībai atsevišķi.

Ar zīmognodevu apmaksāti piedāvājumi iesniedzami virsmežniecības kancelējā līdz š. g. 3. augustam, plkst. 11. Sīkākās ziņas sniedz virsmežniecības kancelējā. 13331

Latvijas pašvald. darbinieku arodbiedrības

Likvidācijas komisija, pamatojoties uz likuma par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izpildināmā stāvokļa laikā 5. pantu, uzaicina visus šīs biedrības mantas turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētās personas pieteikties 1 mēneša laikā, skaitot no izsludināšanas dienas, likvidācijas komisijai, 1 kš. lietu ministrijā, Rīgā, B. Ivības ielā 37/39, 153. istabā, katru darba dienu no plkst. 9—11.

Šī laikā nepieteiktās tiesības zaudējušiem, bet par biedrības mantas slēpšanu draud krimināla atbildība.

13578 Likvidācijas komisija.

Dažādi sludinājumi.

Tirdz. un rūpn. akc. sab. ĀBRĀMS M. KĀNS

uzaicina savus akcionārus ierasties

ārkārtējā sapulcē

š. g. 12. augustā, plkst. 16 Pulkv. Brieža ielā 6, dz. 3.

Dienas kārtība:

- 1) jautājums par akc. sab. likvidāciju, un
- 2) vajadzības gadījumā likvidācijas komisijas vēlēšana.

13691g Valde.

Rūpniecības un tirdzniecības akc. sab. „MOTORS“ likvidācijas komisija,

pamatojoties uz minētās sabiedrības statūtu 73. pantu, paziņo ka ar „Valdības Vēstnesi“ 1934. g. 268. num. leģietoto sludinājumu ievadītā akciju sabiedrības likvidācija tagad ir galīgi nobeigta.

Rīgā, 1935. g. 18. jūlijā.

Likvidācijas kom. pilnvarotais 13579g Z. Bergmann.

Talsu valsts ģimnazijas absolventu biedrība, uz Iekšlietu ministra š. g. 6. jūnijā 477. lēmuma pamata, likvidējas. Likvidāciju izdara biedrības valde, kas atrodas Talsos, Kr. Valdemāra ielā 26.

Visiem debitoriem un kreditoriem jāpieteicas 1 mēneša laikā pie biedrības priekšnieka Adolfa Mežmalieša, pēc norādītās adreses. 13178g

Iiūkstes apriņķa savstarpējās ugunsapdrošināšanas biedrības valde paziņo, ka š. g. 28. jūnijā biedrības ārkārtējā pilnā biedru sapulcē nolēms biedrību likvidēt, uzdodot likvidāciju valdei, kuras adrese: Grīvā, Garā ielā 2/4. Ieinteresētās personas tiek uzaicinātas pieteikt savas prasības 1 mēneša laikā pēc sludināšanas dienas „Vald. Vēstn.“ 12654

Valde.

Uz Iekšlietu ministrijas rīkojuma pamata Latvijas vecticībnieku kristīgās savienības likvidācijas komisija iesāka savienības likvidēšanu, kāpēc uzaicina visas ieinteresētās personas iesniegt pieteikt savas prasības 1 mēneša laikā, skaitot no izsludināšanas dienas, likvidācijas komisijai, Daugavpilī, Vecticībnieku ielā 11.

Šī laikā nepieteiktās tiesības un prasījumus atzīs par spēku zaudējušiem. Tāpat vienā mēneša laikā uzaicinām savienības bijušos biedrus piesūlīt likvidācijas komisijai pie viņiem esošās savienības lietas un dokumentus. 13623g

Daugavpilī, 1935. g. 20. jūlijā.

Likvidācijas komisija.

Akciju sabiedrība „Kalkuni“,

Rīgā, Andreja Pumpura ielā 5, dz. 8.

Gada pārskats par 1934. gadu.

Bilance 1934. g. 31. decembrī.

Aktīvs.	Ls	Pasīvs.	Ls
Nekustams īpašums.	178.296,40	Akciju kapitāls.	200.000,—
Inventārs.	239.733,05	Rezerves kapitāls.	2.720,—
Kase.	361,98	Amortizāc. kapitāls.	143.450,05
Vērtspapīri.	1.308,75	Kreditori.	19.937,97
Preces.	11.795,75	Maksāšanas vekseli.	3.800,—
Debitori.	23.207,79	Hipot. aizņēmumi.	88.529,80
Sagomš. vekseli.	2.104,—	Iepriekšējo gadu nesad. peļņas atl.	4.590,02
Rēķini kredītiestādēs.	6.431,35	1934. g. peļņa.	495,69
Nākošā gada izdev.	284,46		
	463.523,53		463.523,53

Peļņas un zaudējumu konts.

Zaudējums.	Ls	Peļņa.	Ls
Amortizācija.	22.668,—	Ienākumi no preču pārdošanas.	49.130,86
Debitori.	477,27	Procenti.	264,84
Nodokļi.	1.227,84	Noma.	1.332,—
Procenti.	11.006,39	Ienākumi no cukurbiešu pārdošanas.	464,59
Apdrošināšana.	3.174,63		
Algas.	6.288,57		
Tekoši izdevumi.	5.813,90		
Inventārs.	40,—		
Tira peļņa.	495,69		
	51.192,29		51.192,29

13528g Valde.